

ЗМІСТ

]. Триста закарлючок і три початки.....	9
2. Сольний концерт і переїзд із несподіванками.....	20
3. Гамбурзький Щуролов	34
4. Розмова про батьків і стаття про наркотики.....	45
5. Збіги, які трапляються не часто.....	55
6. Літній день із чорними плямами.....	63
7. Лист від шанувальниці і жахливе спостереження.....	76
8. Мертвa черница, гороховий спадкоємець і підозрілий запах	84
9. Однієї зоряної ночі, а також гоночний інвалідний візок і два спалахи	95
10. Гіпервентиляція і захриплі стогони ..	105
]]. Наступний ранок	109

12.	Панічні думки і світла ідея	117
13.	Жодного доказу і три телефонні розмови.....	128
14.	У лігві звіра	140
15.	Починай діяти!	153
16.	Громи і блискавки, карлючки і чорна книжка	156
17.	Доктор Откер, «Марко Поло» і коротун-убивця	166
18.	Калле Блюмквіст, Дарт Вейдер і його вогнистий меч.....	176
19.	Чорна середа	180
20.	Привіт на сніданок і зустріч біля кіоску з морозивом.....	190
21.	Закуска з курки і яскраво-жовта катастрофа	198
22.	Зелена течка і джерело усіх бід	204
23.	Чорна смуга в суботу не кінчається ...	212

24. Порожня кімната і ні хвилини на запитання	216
25. Казка з дивовижним кінцем.....	222
26. Добрий ангел і дві телефонні розмови.....	234
27. Я поспішаю на допомогу	240
28. Єдиний свідок Владіміра Кламмвассера.....	244
29. Літературні читання на задвірку	256
30. Епілог.....	268

1.

ТРИСТА ЗАКАРЛЮЧОК І ТРИ ПОЧАТКИ

Навіть не знаю, як і почати. Бабуся каже, що це ахіллесова п'ята більшості письменників, а дідусь додає, що всім відомо, як важко починати. Енцо пропонує почати відразу, як у кіно, Фло говорить, що забагато думок — це погано, а тітка Лізбет стверджує: «Тобі потрібне натхнення!»

Натхнення — це інтуїція, просвітлення або осянення, і моя маленька тітка має цілковиту рацію. До трьох років чогось подібного вона, звісно, сказати не могла, лише пустувала та кидалася виноградом. Тепер їй чотири, і вона кидається розумними словами. Авжеж, тітка у мене розумна не на свої літа, а от я — хвора. Ні-ні, голова тут ні при чому, не подумайте чогось поганого! І взагалі все це — тимчасово!

У мене в зошиті триста закарлючок і три початки, які здаються мені прийнятними. Та все одно не можу вирішити, який з них кращий.

Ох-х-х!

А може, як письменниця я маю право писати все, що заманеться? І хто сказав, що у моєї історії не може бути три початки? Це вже нехай вирішують читачі.

Зараз я наведу три більш-менш вдалі початки, а кожен хай вибере той, який припаде йому до вподоби, домовились?

ПОЧАТОК НОМЕР ОДИН

«Я знаю історію про дівчинку, яка посковзнулася на підгузку свого молодшого братика, а відтак опинилася в інвалідному візку...»

Ось так могла би початися одна із страшних маминих історій. Вона знає їх силу-силенну, та я сумніваюся, що більшість із них трапилися насправді.

На жаль, ця історія правдива.

Позаяк саме я — ота дівчинка, з якою вона й сталася.

Це трапилося увечері в останній день шкільних занять. Мама роздягнула Леандро і купала його у ванній. Ми з Фло раділи, що незабаром приїдуть Сол і Алекс. Уже цілий тиждень ми планували, що будемо разом робити, і саме цього вечора мали намір вибрати найкращі пропозиції. Аж тут тітка Лізбет зчинила чергову істерику: їй захотілося пограти у гру, в якій головне правило — пересуватися кімнатою, не торкаючись до підлоги.